

Sant Felici en el regle XV

1. Remerciament als elements del grup montolat. Venir a St. Felici era per mi no solament un jurig si no un deute. No afalagari a la gent dient que em sentís fill de Sant Felici; a una realitat íntima i insubornable. No solament els canes i els pets de la infantesa, que tanta importància tenen. Si no sobre tot després, elligim claritat mediterrània, de la que parlare tot seguit retrota a la porta de la cultura. Biblioteca del Casino del Noi.
2. Tema de la conferència. M'hauria plaent aludir al regle XIX. D'aquest Sant Felici que hem vut morir, però que sobreviu en el nostre esperit esperant el moment de la resurrecció. En un parlar Gargiel en la seva obra... Sant Felici de la cat. eclesiàstica, creadora d'un impuls cultural espiritual, que he impuigut regell en el país. Toyables i el mismeisme. M'haucat d'acord en la cultura per ellius voluntat a'adhesió, no per n'incarnació de la impuigutió caruna.
3. El tema però a reducció al regle XV. Tots els temes històrics n'han de tocar amb claredat mediterrània. He ho sent que li agraden la lletra i els mites. Orvalter n'hi hem allungat. ¿Com produim per ho a'cultant la mite de "Jury" de Sarreta o llegint una poesia de l'Albet? Inclou el roman-ticisme d'un Patryot en Ruinas hencia pel certat de la realitat que em deueni la veure que la veure i expuimuntar. La realitat a vivint amarga, molt amarga. Però em hi hem d'interfrentar. Mite d'his i Orinis a l'ambic Egipci. Per la resurrecció cal anar recerçant les parts mortes, eixerar la nova vida, a'esperar, no en un prepotent "redes". Patryot em i l'entroni una omnia al Sant Felici del regle XV.

4. ~~Per a mi, de bell antic~~ Però em anar a cercar aquesta història del poble murat, que sembla no pesar en el gran desenvolupament. Mentre Catalunya n'ha guera en una organització lleial, Sant Felici sembla estar a l'oblit. Tant a així que mentre no s'publica l'original de Bergaly Humbertise per a mi la idea de S. F. a reducció a un moll i a un moll o una institució. Del moll veip a veure alguns cos en el meu dibuix local. Època Roman II. Del consell em sabem una quantitat de valors vint i jurats. També hemin altre notícies: que el governador

intable el Consolat en 1443. Això en parla d'una vida ampla, de trajecte mariner, en la ruta entre Barcelona, Colòmbia, Cap de morte i Marella, i tal volta Lisboa i Venècia. De 1441 un vaixell de 900 tones.

De qui s'alimentava aquest trafic: no solament fusta, ni no St. Felie port de Lirona i a través de Lirona de Tolosa i les espècies. Aquest és un punt digne de recerca.

5. Apropant-nos més a Sant Felie d'aquella època. Qui eren els garçons.

A les Gavanes: els remuneres ————— qui eren aquells que: adreixat a la flota s'otimava als mal mar.

Calonge: 40 fves	} els d'aquesta banda, eren pugenos més aviat grans.
Calafuyell: 70 "	
Vall d'Aus: 81 "	
Tossa: 41 "	

~~Sant Felie no tenia~~ els fons d'apitais revolucionaris menys de de C. Montanyo i Casà.

Remuneres volien l'estatut personal. A Sant Felie, el comerç i la pesca, la navegació, havien fet molts problemes. El monestir havia curat; però no justicieros. La vila i els mariners vivien en pau.

A la vila: els mariners. La tripulació de l'època: els pilots, els mariners de vela i la xurma. En resulte que així caldrà cercar el veritable Sant Felie. Però la mitjà ha passat per la xarxa d'aquells temps: molt aviat però s'impossible reconstruir-la.

els burgesos: els homes del municipi. Qui pensaven? És difícil exactament.

El país de llurs estava dividit:

la burgesia pactista. Concepte del pactisme. Reacció davant monarquia autoritaria. El General de Catalunya.

La crisi econòmica i la burgesia.

Burgesia veu que atacant requere salvapuntament amb la jurisdicció salvant situació

El partit del massant i municipal: la burgesia. Ho veuen defensar. Curios que no s'apuntant jurisdicció no salvaven tot. Precerimentaven reforma del camp, reforma municipal, intervenció petit al municipi.

Jogaven amb la força de la monarquia, no sabent exactament ni defensant jurisdicció als que havien de fer

Elle de Sant Felici era heretice. Entre 1474-1478. Supremacia
que haurien donat cap a tota a 1474. (2)

6. Aquesta unificació entre pentades ja era elloc a la crisi del regne XV, a
la gran revolució catalana. Els seus records principals són: el príncep de Viana, Joan II, de Barcelona i Lleida. El proce. Una mica un
retard. Assassinat pagès. Triomf cap Vilafraña.
"Ara sí la mort", substitució del "No m'hi emboligui". Segonell
general. la guerra
7. Sant Felici i la guerra, Confiança primera. Joane Enríquez o Girone.
Vaisell de l'almirall al port de Sant Felici. Tot requit però, Sant
Felici i a costat del general. La unificació de les lles d'anar a unir
un lloc d'atac a Roses, Cadaqués... factio de Vidal. Impugnació
El Condottiere = Sant Felici, juliol, 1465 - Sitanyol
Llançament - diciembre - Sant Felici - Santanyol
Campanya de 1474. Coexistència a la costa. Sant Felici o Palamós. El
requeriment de capitulació. Impugnació, concepció i producció. Runi
9. Finalment final, tota la reconstrucció del Rei Catòlic. Poc a poc
reunio a Catalunya. Tornem a pensar en el port, en la navegació. Segonell
10. Història no és lleig. En realitat no és alta. Cadascun són espersonals.
Compartiment moral de cada dia
-